

പുസ്തകം ന. }	ജനവരി ൧൯൩൭.	{ ലക്കം ൧.
--------------	-------------	------------

ദ ന ഹ.

(മൂന്നു രാജാക്കന്മാരുടെ തിരുനാൾ, ജനവരി ന.)

പിന്നെ ഫേറോദേസ് രാജാവിന്റെ നാളുകളിൽ, യൂദായുടെ ബെസ്സഫേമിൽ ഈശോ പിറന്നതിന്റെ ശേഷം, ഇതാ ജ്യോതിഷവിദഗ്ദ്ധന്മാർ കിഴക്കുനിന്നു ഓറസ്റ്റമിലേക്കു വന്നു. യൂദന്മാരുടെ രാജാവായി അവതരിപ്പിരിക്കുന്നവൻ എവിടെ ആകുന്നു? എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഞങ്ങൾ അങ്ങനെയൊരു കിഴക്കുകുണ്ട് അങ്ങനെ ആരാധിച്ചാൻ വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതു കേട്ടാറെ ഫേറോദേസുരാജാവും അവനോടുകൂടെ ഓറസ്റ്റം മുഴുവനും കലങ്ങി. ആകയാൽ അവൻ സകല പ്രധാനാചാര്യന്മാരെയും, ജനത്തിന്റെ ഉപാദ്ധ്യായന്മാരെയെല്ലാം, മിശിഹാ എവിടെ ജനിക്കും എന്നു അവരോട് ചോദിച്ചു. എന്നാറെ അവർ അവനോടു പറഞ്ഞതായത്: യൂദായുടെ ബെസ്സഫേമിൽതന്നെ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇപ്രകാരം ഭീഷ്മശിയാൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു:

യൂദായുടെ ബെസ്സഫേമെ, നീ യൂദായുടെ പ്രഭുക്കളിൽ ഒട്ടും ചെറുതല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എന്റെ ജനമായ ഇസ്രായേലിനെ ഭരിപ്പാനുള്ള നായകൻ നിങ്കൽനിന്നു വരും.

അപ്പോൾ ഫേറോദേസ് ആ ജ്യോതിഷ വിദഗ്ദ്ധന്മാരെ രഹസ്യമായി വിളിച്ചിട്ടു, നക്ഷത്രം കാണപ്പെട്ട സമയം അവരോടു താല്പര്യമായി ചോദിച്ചറിഞ്ഞു. പിന്നെ അവൻ അവരെ ബെസ്സഫേമിലേക്കു അയച്ചു: നിങ്ങൾ ചെന്ന ശിശുവിനെക്കുറിച്ചു താല്പര്യമായി അന്വേഷിപ്പിൻ; നിങ്ങൾ അങ്ങനെ കണ്ടെത്തിയാൽ ഞാനും വന്നു അങ്ങനെ ആരാധിച്ചാൻവേണ്ടി, എന്നോടു അറിയിക്കയും ചെയ്തിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. രാജാവു പറ

ഞ്ഞതുകേട്ടു അവർ പുറപ്പെട്ടു; അപ്പോൾ ഇതാ അവർ കിഴക്കു കണ്ടു നക്ഷത്രം ശിശു ഇരുന്ന സ്ഥലത്തു മേൽഭാഗത്തു വന്നു നില്ക്കുവോളം അവരുടെ മുൻപോയിരുന്നു. എന്നാൽ അവർ നക്ഷത്രത്തെ കണ്ടു എത്രയും വലിയ സന്തുഷ്ടിയോടെ ആനന്ദിച്ചു. പിന്നെ അവർ വീട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചു ശിശുവിനെ അങ്ങെ മാതാവായ മറിയത്തോടുകൂടെ കണ്ടു, സാഷ്ടാംഗംവീണു, അങ്ങെ ആരാധിച്ചു; തങ്ങളുടെ നിക്ഷേപ പാത്രങ്ങളെ തുറന്നു പൊന്നും കുത്തുരുക്കവും നറുവശയും അങ്ങേക്കു കാഴ്ചകളായി അർപ്പിക്കയും ചെയ്തു. അവർ ഫേറോദേസിന്റെ അടുക്കലേക്കു തിരിച്ചപ്പോൾ കരുതെന്നു അവർ സ്വപ്നത്തിൽ അരുളപ്പാടായതുകൊണ്ടു അവർ വേറെ വഴിയായി സ്വദേശത്തിലേക്കു പിന്തിരികയും ചെയ്തു.

— വി. മത്തായി.

“കന്താവിന്റെ മാലാവ.”

വേലക്കാരും മറ്റും കൂട്ടമായി ചേർന്നു ‘കന്താവിന്റെ മാലാവ’ ജപിക്കുന്നതായി തങ്ങളുടെ മനോധർമ്മമനുസരിച്ചു ചിത്രകാരന്മാർ എഴുതിട്ടുള്ള ഹൃദയംഗമമായ പടങ്ങൾ വായനക്കാരിൽ ചിലരെങ്കിലും കണ്ടിരിക്കാനിടയുണ്ട്. മണിനാദം കേൾക്കുമ്പോൾ ദേവമാതാവിനെ അഭിസംബോധനം ചെയ്തുകൊണ്ടു ഭക്തിപൂർവ്വം നടത്തുന്ന ഈ പ്രാർത്ഥനയെക്കാരും വിശേഷമായി നമുക്കു ഏതു ഭക്തികൃത്യമാണുള്ളത്?

ചന്തകളിലും തെരുവീഥികളിലും വലിയ സ്വരത്തിൽ വാശിയോടെ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അയറിഷ്ട്വാർ ഘണ്ടാരവും കേൾക്കുവെ ചെയ്തെന്നു മുട്ടുകത്തി തൊപ്പി മാറി നമ്രശിരസ്സായി നമസ്കരിക്കുന്ന കാഴ്ച ആരിലാണ് ഉത്സാഹവും ഭക്തിയും ഉളവാക്കാത്തത്?

‘കന്താവിന്റെ മാലാവ’ അത്യാദൃശമായ ഭക്തിരസം വഴിഞ്ഞൊഴുകുന്ന ഒരു പ്രാർത്ഥനയാണ്. എന്നാൽ അത് അത്ര കാര്യമായി ഇപ്പോൾ ആരും ഗണിക്കാറില്ല. ലൗകികചിന്തകളിൽ

ൽ നിമഗ്നനായ മനുഷ്യൻ ദേവമാതാവിനോടുള്ള വന്ദന വിസ്തരിച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പട്ടണങ്ങളിലും മറ്റും കൂട്ടമായിച്ചേർന്നു കർത്താവിന്റെ മാലാഖ എത്തിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇപ്പോൾ മിക്കവാറും അന്തർഗ്ഗതം ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. ഇതു ഒരിക്കലും അനുവദനീയമല്ല ഈ ഭക്തിസംവൽക്കമായ പരിവ് പൂനഃസ്ഥാപനം ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ, ആരായിരുന്നാലും എവിടെ ആയിരുന്നാലും ആരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയിരുന്നാലും ഭേദങ്ങളില്ല കഠിനമണി കേട്ടാൽ ഉടൻ മടുക്കുത്തി കർത്താവിന്റെ മാലാഖ എത്തിക്കുക. 'ദ്രാഷ്ടാന്തം മലയെ മാറും' എന്നുണ്ടല്ലോ. മറ്റുള്ളവരും ക്രമേണ നിങ്ങളെ അനുകരിച്ചുകൊള്ളും. ഇക്കൊല്ലാരംഭത്തിൽ, 'കർത്താവിന്റെ മാലാഖ' കൃത്യസമയത്തു എത്തിക്കുന്നതാണെന്നു പ്രതിജ്ഞചെയ്ത് തദനുസാരം പ്രവർത്തിക്കണമെന്നു എല്ലാവരോടും ഞങ്ങൾ സാരം അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഓക്സ്ഫോർഡ് പ്രസ്ഥാനം.

(ചരിത്രജ്ഞൻ.)

I

ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയെ രാഷ്ട്രാധികാരത്തിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രയാക്കി മൂന്നു ശതകങ്ങളോളം രാജാധികാരവും ജനവിപ്ലവവും മൂലം നിശ്ശേഷം വിസ്തരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ക്രൈസ്തവവിശ്വാസഘടകങ്ങൾക്കു ഒരു നവചൈതന്യം പ്രദാനംചെയ്യുക എന്നതായിരുന്നു ഓക്സ്ഫോർഡ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മുഖ്യോദ്ദേശം. ആംഗ്ലിക്കൻസഭയുടെ സുസ്ഥിരതയ്ക്കും പുരോഗതിയ്ക്കും ആലംബം അതിന്റെ ജനയിതാവായ ഭൗതികാധികാരമായിരുന്നു. ക്രിസ്തുതന്റെ സഭയുടെ അധിപനും പ്രബോധനങ്ങളുടെ പരിപാലകനുമായി ഒരാളെ നിയമിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ അധികാരത്തിൽനിന്നു വിഭന്നമായ ഒരു വിശ്വാസമോ, ഇതരസ്ഥാപനങ്ങളോ

ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ല. ഏതന്തരം പ്രസ്തുത ഉദ്ദേശം നിരാശാജനകമായി പരിണമിച്ചു. ഓക്സ്ഫോർഡ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ ആംഗ്ലിക്കൻസഭയ്ക്കു എന്താത്രം ബാധകമായിട്ടുണ്ടെന്നു പശ്ചാലോചിക്കുന്ന പക്ഷം, ഒരു പുതിയതരം പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർ-വേഷത്തിലും ഭാഷയിലും നാമമാത്ര കത്തോലിക്കർ - ഇതിന്റെ ഫലമെന്നോണം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായിക്കാണാം. എന്നാൽ, അതിന്റെ അനുഗാമികളിൽ ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങൾക്ക് ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ ശാന്തിനികേതനമായ സത്യസഭയിലേക്ക് സുഗമമായ ഒരു പന്ഥാവു് തുറന്നു. അതിനാൽ, സഭയുടെ ബാഹ്യ സാമ്രാജ്യങ്ങളിലും ചൈതന്യത്തിൽ തന്നെയും അഭൂതപൂർവ്വമായ മഹദ് ഫലങ്ങൾ ഉളവാച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ഇംഗ്ലണ്ടിൽ കത്തോലിക്കാസഭയിലേക്ക് മതപരിവർത്തനം ചെയ്തവരുടെ സംഖ്യ പ്രതീക്ഷക്കനുസൃതമായിരുന്നില്ലെങ്കിലും, അന്യരുടെ നിലയും വിലയും കൊണ്ട് അതിന്ന് പ്രാധാന്യമുണ്ടായിരുന്നു. സ്കോട്ട്, മാറിങ്ങ്, വാർഡ്, ഫേബർ, ആല്ഫീസ്, വിൽബർഫോർഷ് മുതലായ ഓക്സ്ഫോർഡ് പ്രസ്ഥാന നേതാക്കന്മാരിൽ പ്രഥമ ഗണനീയന്മാരും സത്യസഭാ മാതാവിന്റെ ധീര സന്താനങ്ങളുമായിത്തീർന്ന മഹാനായ നാമഗ്രവണം മാത്രം ഇതിന് ധാരാളം മതിയായേ ലക്ഷ്യമത്രെ. ഈ വിശിഷ്ടഫലങ്ങൾ കൂടാതെ, സധാരണന്മാരും നിൽനരുമായ അസംഖ്യം ജനങ്ങൾ കത്തോലിക്കസഭാ മാതൃവക്ഷസ്സിനെ അഭയം പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ടു്. നിശ്ചിതമായ കണക്കുകളുടെ അഭാവത്താൽ ഖണ്ഡിതമായി പ്രസ്താവിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെങ്കിലും, അയർലാണ്ടിൽ നിന്നു കടിയേറിപ്പാർത്തവരുൾപ്പടെ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ കത്തോലിക്കാജനസംഖ്യ വളരെ വർദ്ധിച്ചിരുന്നു.

കത്തോലിക്കരുടെ സംഖ്യാനുപാതികമായ വർദ്ധനവിന് ഓക്സ്ഫോർഡ് പ്രസ്ഥാനം എത്രത്തോളം സഹായകമായിട്ടുണ്ടെന്ന് കാണാൻ ഓക്കിച്ചിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽനിന്നു വിശദമാകുന്നതാണ്. “ ലണ്ടനിൽ മാത്രം നമ്മുടെ പള്ളികളിലേയും കപ്പലുകളിലേയും രേഖകൾ ആസ്പദമാക്കി പ്രതിവർഷം ആയിരത്തിൽ

പരം മാനസാന്തരങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന് കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വലിയ പട്ടണങ്ങളിൽ താരതമ്യേന ഇതിനോടു് സമീപിക്കുന്ന ഒരു സംഖ്യ വേറെയും കാണാം. കത്തോലിക്ക മതത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞുപോകുന്നവരും മതമുപേക്ഷിക്കുന്നവരുമായ ഒരു നൂതന പക്ഷമൊഴിച്ചാൽ ഇരുപതു കൊല്ലങ്ങളിലായി നിരോധി ആംഗ്ലിക്കൻ വൈദികരും അനുകസഹസ്രം അറൈവദികരും കത്തോലിക്കാമതാനുസാരികളായി തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു കാണാം. ഇവരിൽ മിക്കരും ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവരും പണ്ഡിതന്മാരുമാണ്. ഇക്കഴിഞ്ഞ ഒന്നര ശതാബ്ദകാലംകൊണ്ട് ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും കത്തോലിക്കരായിട്ടുള്ളവരുടെ സംഖ്യയെ ഈ തുക അതിലംഘിക്കുമ്പോൾ ഇതിന്റെ ഫലം എത്രയും വിസ്തൃതാവഹമെന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാം."

ഇവയാണ് ഓക്സ്ഫോർഡ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷ ഫലമായി ഇംഗ്ലണ്ടിൽ കത്തോലിക്ക സഭയ്ക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇംഗ്ലണ്ടിലായാലും, ഇതര രാജ്യങ്ങളിലും വിശിഷ്ട, അമേരിക്കയിലും ആംഗ്ലിക്കൻ പുനർജീവന്റെ അനന്തര ഫലമായി ആയിരം കണക്കിനുണ്ടായിട്ടുള്ള മാനസാന്തരങ്ങൾ ദ്വോമണ്ഡലത്തിലത്രെ തങ്ക ലിപികളാൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്.

മാനസാന്തരത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം മതപരിവർത്തനം ചെയ്തവരുടെ സംഖ്യയെമാത്രം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി പരിഗണിക്കേണ്ടതല്ല. അതു് മുഖ്യമായി മതപരിവർത്തകന്മാരായ ഓരോ വ്യക്തിയിലും, പ്രസ്തുത ഓരോ വൈദികരും പ്രാതിനിധ്യം വഹിക്കുന്ന അതിന്റെ വിപുലമായ ധാർമികശക്തിയിലുമാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്.

മതപരിവർത്തകന്മാർ പലരും തങ്ങളുടെ സ്വപരകൃതത്താൽ വിശ്വാസത്തിന് അഭംഗമുദ്രണം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു കേൾക്കുന്നത് എത്രയോ അഭിമാനസൂചകമായ ഒരു കാര്യമാണ്. ഓക്സ്ഫോർഡ് പ്രസ്ഥാനമൂലം സത്യമതാവലംബികളായവരെ സംബന്ധിച്ച് ഈ വസ്തുത ഒട്ടുംതന്നെ അസംഗതമായിരുന്നില്ല. പുരാതന കാലത്തിലുപപ്രകാരമോ, അപ്രകാരം ഈ കാലഘട്ടത്തിലും മതരീതി

ക്ഷണതയുള്ള സിദ്ധന്മാരേപോലെ ഇവർക്കും ത്രാഗവും ക്ലേശങ്ങളും സ്വയം വരിക്കേണ്ടതായി ഭവിച്ചു. കാരാഗൃഹം, ഇരിമ്പുചക്രം, കഴുതരം ഇവയുടെ സ്ഥാനത്തു് സൂചുൽ സഹവാസ നിവർത്തനം, ബന്ധുചിത്രവിരഹം, സമുദായ ബഹിഷ്കരണം, ജീവാപായം എന്നിവ മന്ദ്-ാം ശതകത്തിലെ ആംഗ്ലിക്കൻ മതപരിവർത്തകന്റെ മതത്തെക്കുണുഞ്ഞ പലപ്പോൾ പരിശോധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഈദൃശ സന്ധിയിൽ പരസ്യമായി കത്തോലിക്ക സഭാപ്രവേശം ചെയ്യുന്ന ഓരോ വ്യക്തിയും ട്രസ്റ്റുമ്പും ഉഗ്രവുമായ പീഡനങ്ങൾ സ്വമനസ്സാ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു് സന്നദ്ധനാകേണ്ടിയിരുന്നു. ഓക്സ്ഫോർഡു് പ്രസ്ഥാനത്തിനു മുമ്പു് ഏതാദൃശഭണ്ഡനങ്ങൾ തുലോം കുറവായിരുന്നു. അന്നു് കത്തോലിക്കരിൽനിന്നു് പ്രോട്ടസ്റ്റാന്റു് സഭയ്ക്കോ, ജനതയിക്കോ സാരമായ ഉടവു തട്ടുമെന്ന ഉറപ്പും അസ്ഥാനത്തായിരുന്നതുതന്നെയായിരുന്നു ഇതിന്റെഫലതു്.

ക്ഷണേന ആംഗ്ലിക്കരുടെ വലിയ ഒരു ജനവിഭാഗം തങ്ങളുടെ പരിമാസപാത്രമായിരുന്ന കത്തോലിക്കാസഭയെ അഭയം പ്രാപിച്ചു. ആംഗ്ലിക്കൻ സഭാരാമത്തിൽ അനവരതം ശോഭിച്ചിരുന്ന സുഭിലകുസുമങ്ങൾ, കളങ്കപങ്കിലമാകാത്ത മഹാശയന്മാർ, സമുദായപ്രമുഖന്മാർ, ആംഗ്ലേയസാഹിത്യ പരിഷ്കാരകേന്ദ്രങ്ങളുടെ പ്രശംസാഭാജനങ്ങളായിരുന്നു അവർ. മനസ്സാക്ഷിയുടെ ധാർമികശക്തിക്കധീനരായി ഐഹിക ഐശ്വര്യങ്ങളെയും സുഖഭോഗങ്ങളെയും നിശ്ശേഷം അവഗണിച്ച സ്മാൻ പ്രദീപികളോടുകൂടി സത്യസന്ധതയെ യശസ്സിനെക്കൊളം സത്യത്തെ പ്രേഷ്യസൂചുത്തുക്കളെക്കൊളം സ്നേഹിച്ചവെന്നു അവർക്കു സധൈയ്യം പ്രഘോഷിക്കാം. പരിമാസേച്ഛമുള്ളവരായ പ്രോട്ടസ്റ്റാന്റുകാർ നിർദ്വയം വർഷിച്ചിരുന്ന ശകാരശരങ്ങളെ തുണവൽ ഗണിച്ചു കരിശിനെ സ്വമനസാ വഹിച്ചുകൊണ്ടു് ആദ്ധ്യാത്മികസമരം നടത്തി അവർ ലോകത്തിനു വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷസാക്ഷ്യം നൽകി. അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ അവകാശവാദങ്ങളെ പൂർവ്വവൽ സ്ഥിരീകരിക്കുന്ന സാക്ഷിപത്രങ്ങളായിരുന്നു. ഇവ പ്രായോഗികചിന്തകന്മാരായ പ

ല ആഗ്രിക്കരുടെ അഭിമാനത്തിന് പാത്രമായിട്ടുള്ളതു കൂടിയാ
ണ്. പ്രാചീന റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലെ രണാങ്കണങ്ങളിൽ ചൊ
രിഞ്ഞിരുന്ന ക്രൈസ്തവരുടെ ചുട്ടുപോരയെപ്പോലെ ഇതും അ
നേകം ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കു ഒരുപാധിയായി പരിണമിച്ചു.

ഇദ്ദേശ മതപരിവർത്തനങ്ങളിൽനിന്നു സംസീലമായ ക
ത്തോലിക്കാമതസത്യയുടെ തെളിവു അതിന്റെ ബാഹ്യവും
സ്വതന്ത്രവുമായ പ്രകൃതത്തിൽ ഒരു അനുയോജ്യത ഉദ്ഭൂതമാ
യിട്ടുണ്ട്. ജർമ്മനി, ഫ്രാൻസ് എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽ ഉത്ഭവിച്ച
കത്തോലിക്കാ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഏതൽക്കാലഘട്ടത്തിൽതന്നെ
സമാരംഭിച്ച ഓക്സ്ഫോർഡ് പ്രസ്ഥാനമൂലം ഏതാനും ചില
വ്യതിയാനങ്ങൾക്കു വിധേയമായിരുന്നു. ഓക്സ്ഫോർഡ് പ്രസ്ഥാ
നം കത്തോലിക്കരുടെ പ്രത്യക്ഷമായ ധാർമികശക്തിക്കധീനമാ
യിരുന്നില്ല. ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിനു ബീജാവാപം ചെയ്തത് റോ
മാസഭയുടെ ബലവൈരികളായിരുന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റാന്റു നേതാക്ക
ന്മാരായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ ലഘുലക്ഷ്യവാദി (Tractarians)
റോമാസാഹിത്യവും പുരാതന ആരാധനക്രമവും പൂർണ്ണസഭാചരി
ത്രവും അത്യാത്മീയതയോടെ പഠനംചെയ്തു. ഏതൽഫലമായി
അവരുടെ ശ്രദ്ധ കത്തോലിക്ക സഭയുടെ കേന്ദ്രമായ റോമയിലേ
യ്ക്കു ഹാദാകർഷിക്കപ്പെട്ടു. (തുടരും)

അവളെ ഒരു പീഠത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചു.

ഒരു തണുത്ത കാറ്റുണ്ടായപ്പോൾ കിടക്കയിൽ എഴുന്നീ
റ്റിരിക്കുന്ന ആ ചെറിയ രോഗിണി അലർന്നിമിളിതങ്ങളായ ക
ണ്ണുകൾ തുടച്ചുകൊണ്ടു വാതായനങ്ങളിൽകൂടെ പുറത്തേക്കു
നോക്കി.

“കാറ്റും മഞ്ഞുമുണ്ടാകുമ്പോൾ ഈ വിഷമങ്ങൾ എനി
ക്കു വരികപതിവാണു്. അതുനിമിത്തം എനിക്കു ക്ഷീണവും വ
ലിപ്പിക്കുന്നു.” എന്നു അവൾ കണ്ണുകൾ ഇമച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

അവർ കണ്ണടച്ചു മന്ദിച്ചുതുടങ്ങി. എങ്കിലും അല്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ക്ലേശപൂർണ്ണമായ ഓരോ വിചാരങ്ങൾ അവളെ ഉണർത്തി.

“നിന്നെ ഇവിടെനിന്നും വിട്ടാൽ നീ എന്തു ചെയ്യും. നിനക്കു വീടില്ല. നീ എവിടെ താമസിക്കും. നിനക്കു ഒരു ജോലി നോക്കാനും ശക്തിയില്ല. നിന്നെ ഭയമായി ആരും സ്വീകരിക്കാത്തപക്ഷം നീ എങ്ങിനെ കഴിച്ചുകൂട്ടും.”

ഇവയെല്ലാം വിഷമമുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾതന്നെ. അവ ശക്തിമത്തായിത്തീർന്നപ്പോൾ അവർ എണ്ണീററിരുന്നുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു:

“ഓ ദൈവമേ, ഞാൻ എന്തു ചെയ്യും.” അവർ ക്ഷീണിച്ചും വിളറിയുമിരുന്ന മറ്റു രോഗികളുടെനേരെ നോക്കി. അവരെല്ലാവരും ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു.

“എന്നെക്കാളധികം വിഷമമുള്ള രോഗങ്ങളാണു് ഇവരിൽ ഓരോരുത്തർക്കുമുള്ളതു്. ഞാൻ ഒരിക്കലും ആവലാതിപ്പെടരുതു്. എനിക്കു വളരെ സുഖമുണ്ടു്. അവർ ഈ കൊല്ലം അവസാനിക്കുന്നതുവരെ ജീവിച്ചിരിക്കയില്ല.” എന്നവൾ വിചാരിച്ചു.

മിക്കവാറും മരിക്കാരായ സ്ഥിതിയിൽ ആലീസിനെ ആതുരശാലയിൽ കൊണ്ടുവന്നാക്കിയതു് ഉദ്ദേശം ഒരു കൊല്ലം മുമ്പാണു്. അവളുടെ രണ്ടു ശ്വാസകോശങ്ങൾക്കും രോഗം ബാധിച്ചിരുന്നു. സമത്വനായ ഡോക്ടറുടെ ചികിത്സകൊണ്ടും ഭയയുള്ള നെഴു്സിന്റെ പരിചരണംകൊണ്ടും അവർക്കു വളരെ സുഖം കിട്ടി. ക്ഷയം അസാധ്യരോഗമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കാലമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ പുരോഗമനത്തോടുകൂടി അസാധ്യമെന്നു വിചാരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന പലകേസുകളും സുഖപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്.

ആതുരശാലയിൽ ആലീസിനു വളരെ സന്തോഷമായിരുന്നു. അവൾ ഒരു പ്രോട്ടസ്റ്റാന്റുകാരിയായിട്ടാണു് അവിടെ പ്രവേശിച്ചതു്. ഇപ്പോൾ അവൾ കത്തോലിക്കാമതം അവലംബിച്ചിരിക്കുന്നു. അവിടെ രാത്രി ജോലി നോക്കുകയും ഏകാകിനി

യായ കൊച്ചു ആലീസിനെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന മോൾ എന്ന നഴ്സിന്റെ സൂത്രജീവിതവും ദ്രോഹത്തെയും കൊണ്ടാണ് ഇതെല്ലാം സംഭവിച്ചത്. സുഖവാസാത്മകമായ കടൽത്തീരത്തു പോയി താമസിക്കുന്ന ഒരു വിധവ (ഭർത്താവു യുദ്ധത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ട) യായ സഹോദരിയല്ലാതെ മാതാപിതാക്കളാൽ ഓരോ ബന്ധുക്കളോ ആലീസിനുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവൾ ആതുരശാലയിൽ കിടക്കുമ്പോഴാണ് അമ്മ മരിച്ചത്.

ഇപ്പോൾ അവൾ ഭവനരഹിതയാണ്. ആതുരശാല വിടാനായപ്പോൾ അവൾക്കു ഭയമുണ്ടായതിൽ അതിശയിക്കാനില്ല. അവൾ പോകുന്നതെന്നുവേണം. അവളുടെ കട്ടിൽ-മറ്റൊരാൾക്കു ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കേണ്ടതാവശ്യമായിരുന്നു.

സൂപ്പർ അസ്സമിച്ച മഞ്ഞു വീണുതുടങ്ങിയപ്പോൾ നഴ്സ് മോൾ വന്ന രോഗികളെ സന്ദർശിച്ചുതുടങ്ങി. പലരും ഉറക്കം പിടിച്ചു. അവളുടെ ഓമനയായ കൊച്ചുരോഗിണിയുടെ മുഖത്തു ഓടിച്ചുവന്നപ്പോൾ കണ്ടു അവൾ ഇപ്രകാരം ചോദിച്ചു.

“ആലീസേ, നിനക്കു എന്താണ് ഇത്ര റൂസനം?” അവളെ കരുന്നേരം തലോടിയതിന്റെശേഷം “നീ എന്താണ് വിചാരിക്കുന്നത്?” എന്നു വീണ്ടും ചോദിച്ചു.

“ഓ നഴ്സ്! ആ പഴയ സംഗതിതന്നെ. എന്നെ ഇവിടെനിന്നു വിട്ടാൽ ഞാൻ എവിടെ പോകും?”

നഴ്സ് ആ കട്ടിലിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തു ഇരുന്നു കുറച്ചുനേരം അവളെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി.

“മാതാവിന്റെ കാപ്പയുടെ കീഴല്ലാതെ എവിടെ പോകാനാണ്?” എന്നു പറഞ്ഞു.

“മാതാവിന്റെ കാപ്പയുടെകീഴ്” എന്നു കേട്ടപ്പോൾ അവൾക്കു എന്തെന്നില്ലാത്ത സന്തോഷമുണ്ടായി. അതേ അതാണ് അവളെ കത്തോലിക്ക സഭയിലേക്കു നയിച്ചത്. ആ കഥ മുഴുവനും അവളുടെ ഓർമ്മയിൽ വന്നു. ആലീസ് പ്രോട്ടസ്റ്റാന്റ് അന്ധകാരത്തിൽ അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞപ്പോഴും അവൾക്കു ഓടിച്ചുവരുന്ന മോ വേദനയോ ഭയമോ ഉണ്ടായപ്പോഴും നഴ്സ് മോൾ പറ

ഞ്ഞിരുന്നത്:

“നീ ധ്യാനമിരിക്കേണ്ട, മാതാവിന്റെ കാപ്പയുടെ കീഴിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചൊളം” എന്നായിരുന്നു. പ. കന്യക നമ്മൾ എപ്പോഴെയും മാതാവായിത്തീർന്നു എങ്ങിനെയാണെന്നു അവൾ ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം ആലീസിനെ വിവരമായി ഗ്രഹിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ബെസ്സഫെമിലെയും നസ്സറത്തിലെയും ഭവനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കഥ മുഴുവനും സകല സാഹചര്യങ്ങളോടുകൂടെ പറയുമ്പോൾ അവൾ അത്യാനന്ദത്തോടുകൂടെ അതു കേൾക്കുകയും കൂടുതൽ അറിയുന്നതിന്നു ഓരോ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അവൾക്കു ആ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു എത്രയെങ്കിലും തൃപ്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല.

അവൾ വേദസത്യങ്ങളെല്ലാം വേണ്ടപോലെ പഠിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഒരു കരുണാലിന വൈദികനെ വരുത്തി തിരുസ്സഭയിൽ ചോദനമുള്ള അവളുടെ ആഗ്രഹത്തെ അറിയിച്ചു. അദ്ദേഹം ആ ചരമമുള്ള ഉപദേശങ്ങൾ നൽകി അവളെ സസന്തോഷം സ്വീകരിച്ചു. അതു ആലീസിനു ഒരു സൗഖ്യോല്പാദനം തന്നെയായിരുന്നു. “മാതാവിന്റെ കാപ്പയുടെകീഴ്” മാതാവിനോടു സംഭാഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടു അവൾ അനേകം ദിനരാത്രികൾ കഴിച്ചു.

കുട്ടിലിന്മേൽ ഇരുന്നിരുന്ന നഴ്സ് മോൾ ഇതെല്ലാം അവളെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഇങ്ങിനെ അവസാനിപ്പിച്ചു.

“എന്നാൽ നീ ഇപ്പോൾ എന്തിനാണ് ഭുജിക്കുകയും ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നത്? നിന്നെ ഇതുവരെ സംരക്ഷിച്ച ആ പരി. ദേവമാതാവു ഇനിയും നിനക്കു ഒരു ഭവനം നൽകാതിരിക്കുമോ? നീ അവളുടെ കാപ്പയുടെ കീഴിൽ തന്നെ പൂർണ്ണവിശ്വാസത്തോടുകൂടെ അഭയം തേടുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുക!”

ആലീസിന്റെ പ്രാർത്ഥന വ്യഥാവിധായില്ല. രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞു അവളുടെ സഹോദരിയുടെ ഒരു കത്തു കിട്ടി. അതിൽ അവളെ അങ്ങോട്ടു ക്ഷണിച്ചിരുന്നു.

ആലീസ് അതുകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെട്ടില്ല.

അവൾ നഴ്സിനെ ഏഴുതു കാണിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: “ഓ, നഴ്സ്, ഫീലോ ഒരു തികഞ്ഞ പ്രോട്ടസ്റ്റാന്റുകാരത്തിയാണു്. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ എന്താണു ചെയ്യേണ്ടതു്? ഞാൻ മതം മാറിയതുകൊണ്ടു അവൾ എന്നെ ആക്ഷേപിക്കയും കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും.”

“അവൾ ആ വിവരം അറിഞ്ഞിട്ടില്ലേ?”

“ഇല്ല”

“കൊള്ളാം. അവളെ വിവരം അറിയിക്കുക. അവൾ എന്തു ചെയ്യുമെന്നറിയാമല്ലോ.”

ആലീസ് കത്തയച്ചു. മറുപടി അത്ര തൃപ്തികരമായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും അവൾ വാശാനത്തെ പിൻവലിച്ചില്ല. കത്ത ഇങ്ങിനെ അവസാനിപ്പിച്ചിരുന്നു:

“കഴിയുന്നതും വേഗം നീ എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നതു് എനിക്കു സന്തോഷമാണു്.”

“ഇതു് നന്നായിരിക്കുന്നു. എന്റെ ഓമനേ, നീ വൃസനിക്കേണ്ട. അവൾ വേണ്ടപോലെ ഏഴുതിയിരിക്കുന്നു. നിന്റെ മതത്തെക്കുറിച്ചു അവൾ ആക്ഷേപിക്കയാണെങ്കിൽ അതു ക്ഷമിക്കണം. നമ്മുടെ കർത്താവിനെക്കുറിച്ചു അതു് നീ സഹിക്കണം. നിന്റെ നല്ല ദുഷ്ടാന്തംകൊണ്ടു നീ അതിൽ സ്ഥിരമായിരിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണിക്കണം.” എന്നു നഴ്സ് പറഞ്ഞു.

“ഞാൻ അങ്ങിനെതന്നെ ചെയ്യാം. ഞാൻ ഫീലോയുടെ മാനസാന്തരത്തിനുവേണ്ടി ദേവമാതാവിനോടു അപേക്ഷിക്കും.”

“അതുതന്നെ വേണ്ടതു്!” എന്നു നഴ്സ് പറഞ്ഞു.

ആരംഭത്തിൽ ആലീസിന്റെ ജ്യേഷ്ഠി മതസംബന്ധമായി അവളോടു അധികമാണും പറഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഞായറാഴ്ച പള്ളിയിൽ പോകുന്നതിനു യാതൊരു ആക്ഷേപവും പറയാതെ അനുവദിച്ചിരുന്നു. വെള്ളിയാഴ്ച മത്സ്യമാണു് അവൾക്കു ലഭിച്ചിരുന്നതെങ്കിലും “ഇതെന്തൊരു പതിവു്” “അത്ഥമില്ലാത്ത ആചാരം”. “അനാവശ്യച്ചെലവു” എന്നൊക്കെ ജ്യേഷ്ഠി ഭ

ക്ഷണസമയത്തു പുലമ്പാറുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ ആലീസ് വിനയപരസ്സരം “മാംസത്തിനു പകരം എനിക്കു മൊട്ട തന്നാൽ മതി.” എന്നു പറയും. “പിന്നെയെന്തു? നിന്നെ പട്ടിണിയിട്ടുകൊല്ലാൻ തുടങ്ങി എന്നു നീ പരാതി പറകയില്ലെ?” എന്നു ഫീലൊ ചോദിക്കും. “ഇല്ല, ഒരിക്കലുമില്ല” എന്നു ആലീസ് താഴ്മയോടെ പറയും. “ഭയമായി മിണ്ടാതിരുന്നാൽ കൊള്ളാം. നിനക്കു മീൻതന്നെ തരുന്നതാണ്.” ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു ഭക്ഷണം കഴിക്കും. സ്വഭാവത്താലെതന്നെ മുൻകോപിയായ ആലീസ് ജ്യേഷ്ഠത്തിയുടെ കഠിന വാക്കുകൾ ക്ഷമയോടും ധൈര്യത്തോടുകൂടെ കെട്ടു സഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഈ കൊടുങ്കാറ്റു ആരംഭിച്ചതു ദേവമാതാവിന്റെ പിറവിത്തിരുന്നാളിനായിരുന്നു. ഇതുവരെ കാർമ്മേഘങ്ങൾ മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ പൂ-ാം തീയതി ഒരു അശനിവർഷമുണ്ടായി. ഇതുണ്ടാകാൻ കാരണം ആലീസിന്റെ മതതീക്ഷ്ണതയാണ്. അവൾ ദേവമാതാവിന്റെ നേർക്കുള്ള പ്രത്യേക ഭക്തി നിമിത്തം അമലോത്ഭവമാതാവിന്റെ ഒരു ചെറിയ കൈത്തുരുപം വാങ്ങി അവളുടെ ശയനമുറിയിൽ ഒരു പീഠത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചു പുഷ്പങ്ങളും തിരികളുംവെച്ചു അലങ്കരിച്ചു അതിന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

പെട്ടെന്നു മുറി തട്ടിത്തുറന്നു “ആലീസ്, ആലീസ്, നീ എന്താണു താഴോട്ടു വരാത്തത്? നിന്നെ വിളിച്ചു വിളിച്ചു എന്റെ തൊണ്ട പൊട്ടി. ഇപ്പോൾ നിന്നെ വിളിക്കാൻ ഈ കോണി കയറി ഇവിടംവരെ ഞാൻ ബുദ്ധിമുട്ടി. ഒന്നു വിളിച്ചാൽ—”

അവൾ മുറിയിൽ കയറി ആലീസിന്റെ ‘ഭക്തിമൂല’ കണ്ടു.

“ഓ, ഇതാണ്!” പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ടു “സ്വപരൂപങ്ങളോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു!—വിഗ്രഹാരാധന! അതു നിന്റെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കുമെന്നാണോ വിചാരം!”

ആലീസ് ധൈര്യത്തോടുകൂടെ അവളെ എതിരിട്ടു. “അതു ദൈവത്തിന്റെ അമ്മയുടെ സ്വരൂപമാണ്. ആരോടു നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു എന്നു നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് അതു

നാം ഉപയോഗിക്കുന്നത്. നാം അതിന്റെ മുമ്പിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അതിനോട് അല്ല നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്.” എന്നു ആലീസ് സഗൗരവം പറഞ്ഞു.

“കൊള്ളാം! കൊള്ളാം! ഇതാണു കത്തോലിക്കരായ നിങ്ങളുടെ ജോലി. എല്ലായ്പ്പോഴും കന്യകാമറിയത്തെ പീഠത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചു ആരാധിക്കുകയല്ലേ?”

“അതിനെന്താണ് വിരോധം? അവൾ ദൈവത്തിന്റെ അമ്മയാണ്. അവിടുന്ന് അവളെ എല്ലാ സൃഷ്ടികളെക്കാളും അധികമായി സ്നേഹിച്ചു; നമുക്കു എന്തുകൊണ്ടു അങ്ങിനെ ചെയ്യുകുടാ?”

ഫീലോ ഇതൊന്നും കേൾക്കുവാനുള്ള ഭാവമേയില്ല. അവൾ കോപാന്ധയായിത്തീർന്നു. മറിയത്തോടുള്ള ഭക്തി അവൾക്കു അസാധ്യമായിരുന്നു. അവൾ ഒരു കൊടിയുത്ത പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റു കാരിയാണ്. അവൾ അക്ഷമയോടെ തല കുലുക്കി കൈകളും വിശിക്കൊണ്ടു അവിടെ നിന്നും കോവണി ഇറങ്ങിപ്പോയി.

“പിശാചു നമ്മുടെ മാതാവിനെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല; അവൻ അവളെ വെറുക്കുന്നതിനു മറുത്തു സൃഷ്ടികളേയും പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു.” എന്നു ഒരു മന്ദമാസത്തോടെ ആലീസ് പറഞ്ഞു.

മാതാവിനോടുള്ള ഭക്തി അവൾക്കു ഹിതമായിരുന്നു. അവൾ അതു കൂടാതെ ആ വീട്ടിൽ താമസിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അവൾക്കു അതും ഒരു കുരിശായി പരിണമിച്ചു. അവൾക്കു മാതാവിനോടുള്ള ഭക്തിക്കു അണുമാത്രമെങ്കിലും കുറവുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവൾ ശിശുവിനെപ്പോലെ വിഷമങ്ങളും സങ്കടങ്ങളുമുണ്ടാകുമ്പോൾ മാതാവിനെ ശരണംപ്രാപിച്ചു. ഈ അവസരത്തിലും തന്റെ സഹോദരിയുടെ അജ്ഞത തീക്ഷ്ണതയിൽ വേണ്ടി തന്നെ സഹായിക്കണമെന്നു അവൾ പ്രാർത്ഥിച്ചു.

ഒടുവിൽ അവൾക്കു സന്തോഷസന്ദായകമായ ഒരു വിചാരമുണ്ടായി. “കൊള്ളാം അതു നല്ലതുതന്നെ ഞാൻ അങ്ങിനെ ചെയ്യും” എന്നു അവൾ തീർച്ചയാക്കി.

അവളുടെ അമ്മയുടെ പിറന്നാൾ ഒക്ടോബർ ഒന്നാം തീ

യതി ആയിരുന്നു. അന്നു അവൾ തോട്ടത്തിൽ പോയി വിശേഷതരും പുക്കൾ അതുതുകൊണ്ടുവന്നു അവൾ താമസിക്കുന്ന മുറിയിലെ ഒരു മേശമേൽ വെച്ചു. അടുത്തുള്ള ചുമരിൽ ഒരു പീഠം ഉറപ്പിച്ചു അതിന്മേൽ ഒരു നാഴികമണി വെച്ചിരുന്നു. അവൾ ആ പീഠത്തിന്മേൽ നോക്കി അടുത്തിരുന്ന സഹോദരിയോടു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു:

“ഫീലോ, നാളെ അമ്മയുടെ പിറന്നാളല്ലേ?”

“അതേ, അതിനെന്താണു്?” എന്നു ചോദിച്ചു കൊണ്ടു ഫീലോയും മുകളിലേക്കു നോക്കി. രണ്ടു പേരും പരസ്പരം അനുശോധനം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തി. ഫീലോയുടെ കണ്ണിൽ നിന്നും ബാഷ്പകണങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു. ആലീസ് ഈ അവസരത്തെ വേണ്ടവണ്ണം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി.

“ഈ പുഷ്പങ്ങൾ ഞാൻ അമ്മയുടെ ഓർമ്മക്കായി കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതാണു്. അമ്മക്കു പുഷ്പങ്ങൾ വളരെ ഇഷ്ടമായിരുന്നു. പേടത്തി അനുചരിക്കുമെങ്കിൽ ഞാൻ അതുതുകൊണ്ടു ഒരു കൂട്ടം ചെയ്യാം.”

“അതു എന്താണു്?”

ആലീസ് ജ്യേഷ്ഠത്തിയുടെ അടുക്കൽവന്നു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു:

“ഞാൻ ഈ പുഷ്പങ്ങൾ രണ്ടു പാത്രങ്ങളിലാക്കി അവയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ അമ്മയുടെ മായാപടം വെക്കാം.”

“അതുകൊള്ളാം നാം അതു എവിടെവെക്കും?”

ആലീസ് പീഠം ചൂണ്ടികാണിച്ചുകൊണ്ടു “അവിടെ! നാഴികമണി നമുക്കു വേറെ എവിടെ എങ്കിലും മാറ്റിവെക്കാം.”

“അങ്ങിനെതന്നെ” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഫീലോ നാഴികമണി എടുത്തുമാറ്റി. ആലീസ് പുഷ്പങ്ങളെല്ലാം രണ്ടു പാത്രങ്ങളിൽ ഭംഗിയായി നിരത്തിവെച്ചു. അതിന്റെ ശേഷം പുഷ്പങ്ങളും മായാപടവും പീഠത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചു.

ഫീലോ പടത്തിന്റെനേരെ കരനേരം സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയതിന്റെ ശേഷം ഇങ്ങിനെ മന്ദം മന്ദം പറഞ്ഞു:

“ആലീസിന്റെ അഭിപ്രായം നല്ലതുതന്നെ. അമ്മ ഒരു പ്രധാനസ്ഥലത്തു ഇരിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്. ആപടം അമ്മയുടെ ഓർമ്മയെ നമ്മിൽ നിലനിർത്തും.”

“അമ്മയുടെ പിറന്നാൾ” അവിടെ സമാധാനമുളവാക്കി. ഫീലോ മുൻകോപിയാണെങ്കിലും കർന്നമായ ഒരു വാക്കെങ്കിലും അന്നു പറഞ്ഞില്ല. ഉച്ചകഴിഞ്ഞു അവർ അമ്മയുടെ പടത്തിന്റെ അടുക്കൽ ചിന്താമഗ്നയായി കാണപ്പെട്ടു. പുഷ്പങ്ങൾ മാർത്തി അലങ്കരിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്ന അമ്മയുടെ പടം അവളിൽ ആനന്ദവും ബഹുമാനവും ഉണ്ടാക്കി.

ആലീസ് ഒരു നന്മനിറഞ്ഞ മറിയവും ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു അടുത്തുതന്നെ നിൽക്കുന്നു. അവൾ ബഹുമാനപൂർവ്വം കറച്ച കൂടി അടുത്തുവന്നു ജ്യേഷ്ഠത്തിയോടു ഇപ്രകാരം ചോദിച്ചു:

“ഫീലോ, അമ്മയുടെ പടം അലങ്കരിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നതു നന്നായിട്ടുണ്ടോ?”

“എന്റെ ആലീസ്, അതു വളരെ നന്നായിട്ടുണ്ടു. നിനക്കു ഇങ്ങിനെ തോന്നിയതു നല്ല നേരത്താണ്. അമ്മയുടെ കാഴ്ച എനിക്കു ആനന്ദം നൽകുന്നു. അമ്മ അടുത്തിരിക്കുന്നതു പോലെയാണ് ഇപ്പോഴത്തെ എന്റെ അനുഭവം.”

“എന്റെ ചേടത്തി, അമ്മ ഇപ്പോൾ ചേടത്തിക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ്. അമ്മയുടെ പ്രാർത്ഥനമുലമാണു നാം ഇപ്പോൾ ഐക്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു.”

ജ്യേഷ്ഠത്തി അല്പം സങ്കോചത്തോടും വീസ്മയത്തോടുകൂടെ ചോദിച്ചു:

“എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കയാണോ?”

“അതേ, അമ്മ നമ്മെ വിസ്മരിച്ചിരിക്കാൻ ഇടയില്ല. നമ്മെ വിട്ടു പിരിഞ്ഞുപോയ നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ടവർ പരത്തിൽ നമ്മെ ഓർക്കുകയും നമുക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.”

ഫീലോ സമ്മതഭാവത്തിൽ തലകുലുക്കി പറഞ്ഞു:

“അതേ, അതു സത്യമാണു, സത്യമാണു.” ആലീസ് അവളുടെ സമീപത്തിൽ മുട്ടുകുത്തി.

“എന്റെ പ്രിയ ചേട്ടത്തി, അമ്മയുടെ ഓർമ്മ ചേട്ടത്തിക്കുണ്ടാവാൻവേണ്ടി ആ പടം ചേട്ടത്തി സൂക്ഷിക്കുന്നുവല്ലോ? ആ പടം ഒരു പീഠത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചു അതിനുചുറ്റും പുഷ്പങ്ങൾവെച്ചു അലങ്കരിക്കുന്നതിനു ചേട്ടത്തിക്കു വിരോധമില്ലല്ലോ?”

“എന്തിനാണു വിരോധം! അവൾ നമ്മുടെ അമ്മയല്ലേ!”

“ദേവമാതാവിന്റെ സ്വരൂപം ഒരു പീഠത്തിൽവെച്ചു പുഷ്പങ്ങൾ ചാർത്തി അവളെ സ്തോമിച്ചു ബഹുമാനിക്കുന്നതും ഇതാതമ്മിൽ എന്തു വ്യത്യാസമാണുള്ളതു? അവൾ നമ്മുടെ അമ്മയെക്കാളും വലിയവളല്ലേ? അവളുടെ സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിച്ചു നോക്കുക? മിശിമായുടെ അമ്മയായിരിക്കാൻ ദൈവത്താൽ തെറിഞ്ഞടക്കപ്പെട്ടവളല്ലേ അവൾ? അവളെ സ്തോമിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ന്യായമല്ലേ? നമ്മുടെ കയ്യിൽക്കിട്ടിയും ഭൂമിയിലും നമുക്കുവേണ്ടി ദൈവത്തോടു അപേക്ഷിക്കണമെന്ന നാം അവളോടു ആവശ്യപ്പെടുന്നതു സ്വാഭാവികമല്ലേ? അവിടുന്ന് തന്റെ അമ്മയുടെ പ്രാർത്ഥന നിരസിച്ചുവെന്നു വരുമോ?”

“കൊള്ളാം, ആ വിധത്തിലാണെങ്കിൽ വിരോധമില്ല—.”

“ഫീഷാ, അങ്ങിനെല്ലാതെ മററതു വിധത്തിലാണു അതിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കേണ്ടതു്? അതു സത്യമല്ലേ?”

“എനിക്കു അതിനെപ്പറ്റി കേൾക്കണ്ട. ആ വിഷയം ഭയമായി ഉപേക്ഷിക്കുക.”

എന്നാൽ അതു ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടില്ല. ആലീസ് അവളുടെ കാഴ്ച സാധിച്ചു. ഫീഷായുടെ ദുരഭിമാനം അതു സമ്മതിക്കാൻ അവളെ അനുവദിച്ചില്ല. ദേവമാതാവിനു അവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ അല്പം സ്ഥാനം ലഭിച്ചു. അവിദഗ്ദ്ധ സൂത്രകാന്തി പുഷ്പം സൂത്രനെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതുപോലെ അവളുടെ ചിന്തകളും ദേവമാതാവിൽ കേന്ദ്രീഭവിച്ചു. അവളുടെ മുൻപിടികളെല്ലാം സാവധാനത്തിൽ ശല്യമൂലം പരിവൃട്ടിക്കപ്പെട്ടു. അവൾ കന്യാകാമരിയത്തിന്റെ ഗുണഗണങ്ങളെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതിയിൽ മ

നസ്സിലാക്കിത്തുടങ്ങി.

ഒരുദിവസം അവർ കറെലില്ലിപ്പുഴക്കര വാങ്ങി ആചീസിനെ ഏല്പിച്ചുകൊണ്ട് “ഇതു നമ്മുടെ ദേവമാതാവിനു സമർപ്പിക്കണം” എന്നു പറഞ്ഞു.

ദേവമാതാവിനു ഏറ്റവും പ്രിയമുള്ള ഒരു പുണ്യത്തെയാണ് ഞല്ലാ അതു അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നത്. ഈശോയുടെതുപോലെ തന്നെ മാതാവിന്റെ ദൈവായ്ത്തിനും അളവില്ലല്ലോ. അവർ ആചീസിനെ സ്വീകരിച്ചതുപോലെ ഫിലോത്തേയും തന്റെ കാപ്പയുടെകീഴ് അദ്ദേഹം പ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ളതിന്നു. അവർ വേദസമ്പ്രദായങ്ങളെല്ലാം നല്ലവണ്ണം പഠിച്ചതിന്റെശേഷം തിരുസ്സഭയിൽ ചേർന്ന ഒരുത്തരു കത്തോലിക്കാ മതാവലംബിനിയായിത്തീർന്നു. ഇതുകഴിഞ്ഞു ഫിലോയുടെ വീട്ടിൽ രണ്ടു മാതാക്കൾക്കു യഥാർത്ഥം സ്ഥാനം ലഭിച്ചു.

ഉണ്ണിയിശോയുടെ പിറവി.

(കുറത്തിപ്പാട്ട്)

ശ്രീമാൻ ജോസഫ് കല്ലിടുകിൽ, മിശം.

ലോകപാപഹരത്തിനായ് നാകലോകേനീനും
ലോകനാഥനായ ദൈവം ഭൂമിതന്നിൽ വന്നു
നാലു സഹസ്രാബ്ദത്തെ ലോകപാപം നീക്കുൻ
കാലിചസതിയിൽ വന്നു ജാതനായി ദൈവം !

മഞ്ഞുകാലം മഹാ ശൈത്യം സെൻസ്സസിന്റെ ഏതും
കുഞ്ഞുകുട്ടികളോടൊത്തു മർത്യരനേകങ്ങൾ
രാജനാകും കേസറിന്റെ ശാസനത്തിനൊത്തു
പേരെഴുതൽ കഴിപ്പാനായ് ബസ്സഹമ്മിലെത്തി.
നാലുദാശേനീനും വന്ന മർത്യഗണത്താലും—
നാട്ടിലുള്ള കുടിയിൽപോലും തിങ്ങിക്കിടത്തു

സൂര്യനിതാ മറയ്ക്കുന്നു രാവടുത്തീടുന്നു
 അരവങ്ങൾ പട്ടണത്തിൽ മാറൊലിക്കൊള്ളുന്നു.

യാത്രികനും തച്ചനേകൻ വീട്ടിലൊക്കെച്ചെന്നു
 തത്ര താമസിച്ച് വാണെത്രയോ കെഞ്ചുന്നു !
 “നീതിമാനാം” തച്ചനന്നുരാത്രികഴിപ്പാനായ്
 പാതവഴികളേ ഗൃഹങ്ങളാകവേ തിരഞ്ഞു !
 ഗർഭിണിയും ധർമ്മപത്നി രാജപാതതന്നിൽ
 തച്ചനും തൻ നാമനേയും നോക്കി നിലകോൾവു
 വീടുകൾ ലഭിക്കാതേറ്റം താമഭാരത്താലെ
 ഓടിയെത്തിടുന്നു തച്ചൻ പത്നിതന്റെ മുൻപിൽ
 ഉണ്ണി ജാതനാകാനുള്ള നാഴികയടുത്തു
 കണ്ണുകൾഗമിപ്പാനും സാധ്യല്ലോ രാത്രി !
 തന്മൂലം ഹിതംപോലെ സംഭവിക്കട്ടെന്നാ-
 ദമ്പതികളുറച്ചിട്ടു യാത്ര തുടർപ്പോൾ !
 കണ്ടിടുന്നു തൊഴത്തോന്നീ പാമ്പരയെ മുൻപിൽ
 കണ്ണിതത്തോടതിലവർ കെറി വിശ്രമാത്ഥം !
 കാളകുഴതകളായ ഹിനമൃഗമല്ലാ-
 താളകളെ അവിടെങ്ങും കാണതിനേയില്ല.
 പാടുപോലെ വൃത്തിയാക്കി കാലിപസതിയെ
 വീടതാക്കി വസിപ്പാനയാത്രികരായ് !
 കൂട്ടായവർ മൃഗക്കൂട്ടമല്ലാതാരാ-
 നാട്ടിലുള്ളതോത്തുന്നോക്ക ! കഷ്ടമേയോകഷ്ടം !
 ധന്യനായ യവസേപ്പും കന്നിമേരി താനും
 കന്നുകാലിമൃഗങ്ങളോടന്നുചേർന്നു പാത്തു.

പാതിരാത്രിയായനേരം കന്യകയിൽ നിന്നു
 നാമനായ ഉണ്ണിയീശോ ജാതനായി ഭൂവിൽ !
 ലോകനാഥന്റെ ജനനവേളയാകുമ്പോൾ
 ലോകമൊരു ഗാഢനിദ്ര തന്നിലാണ്ടിരുന്നു.
 നിദ്രയെ ഭഞ്ജിക്കുമാറു വാനലോകേനിന്നും
 എത്രയും കണ്ണാമൃതമാം ദൈവദൂതശബ്ദം
 “ഉന്നതത്തിൽ ദൈവത്തിന്നു സർവ്വ പുകഴ്ചയും
 മന്നിടത്തിൽ ‘നൽമനസ്സു’ള്ളോക്കു സമാധാനം”

വാനവഗണങ്ങളുനീ ഗാനാലാപത്താലേ

മാനവവർഗ്ഗത്തിനായി മംഗളം പൂർത്തിയു.

അട്ടിയരാടുകളെ കാത്തുകൊണ്ടു കാട്ടിൽ
 കൂട്ടമോട്ടറങ്ങിപ്പോൾ കേട്ടു ശബ്ദമൊന്ന്
 ദൂതരുടെ ശീതധ്വനി കേട്ടുണർന്നിടയർ
 പാതിരാവിനുള്ള നിദ്ര ഗണ്യമാക്കീടാതെ
 “മോക്ഷഭാഗ്യം നിങ്ങൾക്കേകാൻ രക്ഷകനിന്നൊന്ന്
 ഇക്കഴിയിൽ ജാതനായി ! ഭാഗ്യമഹോഭാഗ്യം.
 ശിവകുമാർ പുതപ്പിച്ചും ശീതബാധയേറും
 ബാലനൊന്നുമേവിടുന്നു കാലിയുടെ കൂട്ടിൽ.”

അട്ടിയർ കേട്ടുടനെ കുട്ടിയേകാണാനായ്
 കാട്ടിലുള്ള കൂട്ടിലേക്കു വാട്ടമെന്റേയോടി.
 നല്ലയാട്ടിൻകുട്ടികളെ കാഴ്ചവെച്ചുകൊണ്ടും
 വല്ലനോമുണ്ണിതന്നെ പാടി വന്ദിച്ചേറും.
 ഉഗ്രിതത്തിൽ ലഭിക്കുന്ന സ്ഥാനമാനം സാക്ഷാൽ
 പാഴ്ത്തന്നെയാണെന്നുള്ള മൗനമാം പ്രസംഗം
 യേശുദേവൻ ശയിക്കുന്ന ‘വീടു’ നടത്തുന്നു
 ആശയോടെ ലോകാനന്ദം തേടുവോർ, കാണിൻ !
 പാൽതലത്തിൽ കീർത്തികളും സ്വത്തുമില്ലാത്തൊരെ
 മാത്രമാശ്രയിച്ചുകൊണ്ടു മർത്ത്യനായി പുത്രൻ !
 കാലിതിന്നും പുല്ലുകുളാബാലകനുമെന്ത !
 മാലയൊരിലോകത്തെ പാലനം ചെയ്യുന്നോൻ !

“നല്ലമനസ്സാ”ണ സാക്ഷാൽ തമ്പുരാൻ കാമ്യം
 നൽകുന്നസ്തി”ന്നാഭാവത്താൽ വന്നിടുന്നു നാശം.
 താഴ് മയെന്ന പുണ്യത്തിന്റെ വെണ്മ കാട്ടീടാനായ്
 ഇമ്മഹിതലത്തിൽ വന്ന കണ്മണി പൊന്നുണ്ണി !
 സ്രഷ്ടിതാവാം റീയിവിധം താഴ്ന്നിടുന്നതോത്താൽ
 സ്രഷ്ടികളാം ഞങ്ങളെത്ര ലജ്ജിതരാകേണം ?
 ജനവനേ നീ നൽകുന്നോരുനതമാം പാഠം
 മനിക്കത്തിലോത്തു ചെയ്യാൻ തന്നിടേണേ ഭാഗ്യം
 മർത്യപാപോത്തരത്തിനായ് പാൽതലത്തിൽ മർത്യ-
 പുത്രനായവരിച്ച ക്രിസ്തുനാഥാ സ്വസ്തി.

ചെറിയ മണിമാല.

(റവ. ഫാദർ മാവൂരൂസ് സി. ഡി.)

താത്വികമായി പറയുകയാണെങ്കിൽ മനുഷ്യരെല്ലാവരും യഥാർത്ഥസുഭാഗ്യത്തെ അഭിലഷിക്കുന്നു എന്നുവരികിലും പ്രായോഗികമായി പറയുന്നപക്ഷം തൽപരിശ്രമത്തിൽ അവർ പ്രായേണ വിമുഖരായിട്ടാണ് കാണപ്പെടാറുള്ളതു്. ഈ വൈചരിത്യത്തിനുള്ള പ്രധാനകാരണം യഥാർത്ഥനന്മയെ വേണ്ടത്ര ഗ്രഹിക്കാത്തതാണെന്നു പറയാം. സത്യത്തെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും ഗ്രഹിച്ചാൽതന്നെ അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും തടസ്സമായിരിക്കുന്നതു് അനുചിതമായ ചില അഭിപ്രായമുൾക്കൊണ്ട അഥവാ ആശങ്കകളാണു്. മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധി സത്യത്തേയും മനസ്സ് നന്മയേയുമാണു് സ്വാഭാവികമായി ആഗ്രഹിക്കുന്നതെങ്കിലും മുൻപറഞ്ഞ തടസ്സത്താൽ സത്യാനുപ്രവേശത്തിലും മറ്റു പ്രവർത്തനപദ്ധതികളിലും അവനു പ്രയാസം പറ്റാറുണ്ടു്. പാപത്താൽ മനുഷ്യജാതി അധഃപതിച്ചും മറിപ്പെട്ടും ഇരിക്കുന്നതിനാൽ അനിയന്ത്രിതമായി ചരിക്കുന്ന ആശങ്കകളുടെ ശരിയായ നിഷ്ക്രമണം ഇഷ്ടമെന്നുള്ള തെർദ്ദുകളെ പരിഹരിക്കുന്നതിന്നു അത്യന്താപേക്ഷിതമാണു്. പാസ്റ്ററവിദ്വേഷം, പരകീർത്തി ദ്രഷണം, അധികാരനിന്ദ, സ്വാതന്ത്ര്യഹീനത, വിശ്വാസക്കുരുപ്പം, സന്തോഷം, സമാധാനരാഹിത്യം ഇവയൊക്കെ മനുഷ്യസമുദായത്തിൽ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ കാരണം ഓരോ വ്യക്തിയും തന്റെ അഭിലാഷങ്ങളെ ബുദ്ധിയുടെ ശരിയായ ഉപദേശങ്ങൾക്കും മനസ്സിന്റെ കല്പനകൾക്കും കീഴ്പ്പെടുത്തി നിയന്ത്രിക്കാത്തതാണെന്നു പറയുന്നതിൽ പക്ഷാന്തരമില്ലതന്നെ. സ്വാഭാവികാഭിപ്രായമുള്ള അടക്കി ഭരിക്കാത്തവൻ പാപങ്ങൾക്കു അടിമയായി ജീവിക്കുന്നതിൽ വിസ്മയത്തിനവകാശവുമില്ല.

ലോകത്തിനും സമുദായത്തിനും തങ്ങൾക്കതെന്നെയും യഥാർത്ഥ നന്മ കൈവരുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി ജനിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാവി പൗരന്മാരെ രൂപവൽക്കരിക്കുക എന്ന അതിഗൗരവപരമായ

യ മുതലായ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കന്മാരും അല്പാപകന്മാരും കുട്ടികളുടെ സ്വഭാവസംസ്കരണത്തിൽ ആശാനിഗ്രഹത്തിനുള്ള സ്ഥാനത്തെ വിസ്തരിച്ചാൽ മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ സ്ഥിതി ഇതിൽ പരിതാപകരം ആകും. ആശാനിഗ്രഹത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി ഏതൊരു ഉപന്യാസിച്ചാലും അധികമാവുകയുമില്ല. ത്യാഗശീലമുള്ളവനെ ഒരു പരിപൂർണ്ണ മനുഷ്യനായി വർത്തിക്കുന്നതിന്നു സംധിക്കൂ. ത്യാഗശീലം അഭ്യസിച്ചിട്ടുള്ളവൻ മാത്രമേ സ്വന്ത കടമകളെ ശരിയായി നിർവ്വഹിക്കുകയുള്ളൂ. ത്യാഗശീലമില്ലാതെ പരസ്പരസ്തേഹം നിലനിൽക്കുകയില്ല. അതില്ലാതെ സമാധാനം പാലിക്കപ്പെടുകയില്ല. മുരടിക്കിപ്പാഞ്ഞാൽ അതില്ലാതെ യാതൊരു നന്മയും സാധ്യമല്ലതന്നെ. അതുകൊണ്ടു മനുഷ്യർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ വേണ്ടത്ര സ്നേഹിച്ചും ബഹുമാനിച്ചും യഥാർത്ഥമാന്യന്മാരായി സമുദായത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടണമെങ്കിൽ ചെറുപ്പമുതൽതന്നെ സ്വയംതന്നെ തൃപ്തിപ്പെടുന്നതിന്നു ശീലിക്കേണ്ടതാണ്. ജന്മനാ നമ്മിൽ ബീജാവാപം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ചില അധമമായ ആശങ്കകൾ ശക്തി പ്രാപിച്ചു നമ്മുടെ ബുദ്ധിയെ അന്ധമാക്കി അനാചിതവും ഏതും വേണ്ട, ചിലപ്പോൾ നീലവും മനുഷ്യന്റെ മഹനീയസ്ഥാനത്തിന്നു പാടെ വിരുദ്ധമായ കൃത്യങ്ങൾക്കു നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുമ്പോൾ അവയെ യഥാവിധി അമർത്തി ശരിയായ പന്ഥാവിദ്യയെ ചരിക്കുന്നതിന്നു മനക്കരുത്തു അവശ്യാവശ്യമാണെന്നു അനുഭവനാനുഭവം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. ഈ മനക്കരുത്താകട്ടെ നിന്മേലായ ത്യാഗങ്ങളാലാണ് പരിപോഷിതമാകേണ്ടത്. ഏതൊരു ശമമായ മനസ്സാക്കിയും തൽഫലമായി ഉണ്ടാകുന്ന സ്ഥിരോത്സാഹവും നിമിത്തം പ്രകൃത്യാ അഥവാ ശരീരരീത്യാ അബലകളായ സ്ത്രീകൾപോലും മഹൽകൃത്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചു ലോകത്തിന്റെ ആശ്ചര്യവിഷയങ്ങളായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്.

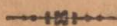
ഇന്നു വിശ്വവിഖ്യാതയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന വി. കൊച്ചുത്രേസ്യായെപ്പോലെ സ്വപ്രവർത്തനരംഗത്തിൽ വിജയികളായിട്ടുള്ളവർ മുരടും എന്നാൽ വളരെ ഹ്രസ്വമായ ഒരു കാലഘ

തുകൊണ്ടു ഇത്ര മഹത്തായ ഒരു സ്ഥാനം ഒരു പെൺകുട്ടി കരസ്ഥമാക്കിയതിൽ വിസ്മയത്തിനവകാശമില്ലാതില്ല. അവളുടെ ബാല്യദശയെ പരിശോധിച്ചാൽ നമ്മുടെ വിസ്മയം ശതഗുണീഭവിക്കുകതന്നെയൊ. അവൾക്കു മൂന്നു വയസ്സു പ്രായമായിരിക്കുമ്പോൾ അവളുടെ അമ്മ അവളേക്കുറിച്ചു ഒരു കത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. “ആ കൊച്ചുവികൃതി, ത്രേന്യാ, എങ്ങനെ ആയിത്തീരുമെന്നു ആർക്കു പറഞ്ഞുകൂടാ. അവൾ തീരെ ചെറുപ്പവും ആലോചന ഇല്ലാത്തവളുമാണ്. അവൾക്കു നല്ല ബുദ്ധിയുണ്ടെന്നു ചരികിലാ അവളുടെ ജ്യേഷ്ഠത്തിയെപ്പോലെ അത്ര സുശീലയല്ല. അവളുടെ ദുഷ്ടാഗൃത്തെ കീഴടക്കാൻ പ്രയാസം.” ചെറുപ്പത്തിൽ അവൾക്കുണ്ടായിരുന്ന വേറൊരു കുറ്റം ശക്തിയായ സ്വസ്ഥ്യം അഥവാ ആത്മാഭിമാനമായിരുന്നു എന്നു സ്വയം കൃതചരിത്രത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. ഇതിനെ പുരസ്കരിച്ചു അവൾതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു വസ്തുത ഇവിടെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്. “ഇപ്രകാരമുള്ള മനസ്ഥിതിയോടുകൂടിയ ഞാൻ ശ്രദ്ധയില്ലാത്ത മാതാപിതാക്കന്മാരാൽ വളർത്തപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ വളരെ ദുഷ്ടീഭയായിത്തീരുമായിരുന്നു. പക്ഷെ എന്റെ ആത്മാവുകൂടെ നശിച്ചുപോയെന്നെ ജീവിതാരംഭത്തിൽ തന്നെ ശാസനയിൽ വളർത്തപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു ആ തെറ്റുകൾ പൂർണ്ണമായും കളഞ്ഞു കളഞ്ഞിട്ടുണ്ട്” എന്നിങ്ങനെ വിശുദ്ധതന്നെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു നല്ല വളർത്തലാണ് ഈ കൊച്ചു വികൃതിയെ വലിയ വിശുദ്ധയാക്കിത്തീർത്തത് എന്നു സിദ്ധിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ഈ നല്ല വളർത്തലിന്റെ പരിപാടിയിൽ പെട്ട സർവ്വപ്രധാനമായ ഒരു കാര്യമാണ് ഈ ലേഖനവിഷയമാക്കിയിട്ടുള്ളത്. ഏതു ദുഷ്ടീഭയവും സുഷ്ടീഭയാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനു പററിയ ആ സൂത്രം പ്രശംസാർഹമെന്നു സംവദിക്കുകതന്നെവേണം. വി. കൊച്ചുത്രേന്യായുടെ അമ്മ ഒരു കത്തിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതുകയുണ്ടായി. “ത്രേന്യായ്ക്കുകൂടിയും സ്വയന്നിഗ്രഹം പരിശീലിക്കാൻ താല്പര്യമുണ്ട്. തങ്ങളുടെ സ്വയന്നിഗ്രഹ പ്രവൃത്തികളെ എണ്ണുന്നതിനായി മരിയ അവളുടെ കൊച്ചുസ

മോദരിമാർക്കു മണികരം കോർത്തിട്ടുള്ള ഓരോ മാല കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ത്രേസ്യാ കൂടക്കൂടെ പോക്കറിൽ കൈയ്യിട്ടു, ഓരോ ചെറിയ ത്യാഗപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുമ്പോഴും, മാലയിലുള്ള ഓരോ മണിമാറുന്നത് കാണാൻ വളരെ കൗതുകമാണ്." ഇതിനിന്നു മരിയയുടെ ലാക്കും അതിന്റെ വിജയവും സ്പഷ്ടമായി തെളിയുന്നു. ഈ ചെറിയ മണിമാല ആ കുട്ടികൾക്കു പ്രത്യേകം കൊച്ചുത്രേസ്യായ്ക്കു ത്യാഗപരമായ ജീവിതത്തിനു താല്പര്യം നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് അനുകതസിലം. ആ കുട്ടികളുടെ അനന്തരജീവിതം ഈ അനമാനത്തെ സ്ഥാപിക്കുതന്നെ ചെയ്യുന്നുമുണ്ട്. ശൈശവത്തിൽതന്നെ തുടങ്ങിയ ഈ ത്യാഗാഭ്യാസമാണ് വി. കൊച്ചുത്രേസ്യായുടെ ഒരു വിജയരഹസ്യം എന്നു പറയുന്നതിൽ പക്ഷാന്തരമില്ല. തെറ്റായി ചരിക്കുന്ന ആശകളുടെ നിയന്ത്രണവും ദശാശകളുടെ നിഗ്രഹവും സന്മാഗ്ഗ്ജീവിതത്തിനു എത്രകണ്ടു ആവശ്യമെന്നു വിവേചനശക്തിയുള്ളവർക്കൊക്കെ അറിയാം. സുബുദ്ധിക്കു ചേരാത്തതായി അഥവാ അല്പമായിട്ടെങ്കിലും തെറ്റാ എന്നു പറയത്തക്കതായി എന്തെങ്കിലും പറയുകയോ പ്രവർത്തിക്കുകയോ റിചാരിക്കുകതന്നെയാ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ എന്തുവേണ്ടാ കരേക്കൂടെ നന്നായി നിവ്വഹിക്കാൻ പാടുണ്ടായിരുന്ന ഒരു സൽകൃത്യാ അപൂർണ്ണമായി ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനുള്ള പ്രധാന കാരണം ത്യാഗശീലത്തിന്റെ അഥവാ ആശാനിഗ്രഹത്തിന്റെ കുറവെന്നു ഓരോരുത്തർക്കും അവരവരുടെ നിത്യാനുഭവംതന്നെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്.

ആകയാൽ പൗരന്മാരും സമുദായ നേതാക്കന്മാരും ആയിത്തീരാനുള്ള നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ കുട്ടികൾ വിദൂരമല്ലാത്ത ഭാവിയ്യിൽ അവരവർക്കു ലഭിക്കുന്ന പ്രവർത്തനരംഗത്തിൽ വിജയശ്രീ ലാളിതരായി ഭവിക്കുന്നതിനു യഥാർത്ഥമായി കാംക്ഷിക്കുന്നവർ കുട്ടികളുടെ സ്വഭാവസംസ്കരണത്തിൽ ആശാനിഗ്രഹത്തിനുള്ള സർവ്വപ്രധാനമായ സ്ഥാനത്തെ അനുസ്മരിക്കണം. ജീവിതവിജയത്തിനു ആവശ്യമായ സ്ഥിരോത്സാഹം, സൽകൃത്യങ്ങൾക്കുള്ള തടസ്സങ്ങളെ തരണംചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ട ദൃഢനിശ്ചയം, ജീ

വിതത്തിന്റെ എല്ലാ ഘട്ടങ്ങളിലും പ്രത്യേകം യൗവനദശയിലും ഉണ്ടാകുന്ന ശക്തിമാന്യായ പ്രലോഭനങ്ങളെ ജയിച്ചു പരിശുദ്ധമായി ജീവിക്കുന്നതിന്നു അത്യാത്മാപേക്ഷിതമായ മനക്കരുത്ത് ഇവയെല്ലാം ആശാനിഗ്രഹത്തിന്റെ അഭ്യാസത്താൽ ആർക്കും ലഭ്യമാകാതിരിക്കയില്ല.

തരുന്നു വന്ദനം.

അന്നാനട.

(ശ്രീമതി പി. ഐ. കുഞ്ഞന്നം.)

“മഹാനന്ദങ്ങളിൽ സ്തുതി ദൈവത്തിന്നു
 മഹീതലത്തിലെ നിവാസിയായോരിൽ
 സുഹൃത്തുക്കളവർ പരമശാന്തത
 ശ്രമമെന്യെന്നുഭവിക്കു”മെന്നതായ്
 മുഴക്കിപ്പറന്നു ഗഗനം തന്നിലായ്
 തമക്കുറല്ലിതു ശ്രവിച്ചതില്ലമുൻ
 പ്രകാശപുഷ്പം നവീന താരകം
 വികാസമോടെ വന്നുദിച്ചിതന്നാളിൽ
 പ്രഭാതലം അഹോ ! സുരൻതന്നോകസുര
 സുഭാഷിതത്തിനായ് തുറന്നു ചിരിക്കനെ
 അണിമണികളായിരങ്ങി വാനവർ
 ഗുണാലയൻ ശിശു ജനിച്ചവേളയിൽ
 റലംചരിവിലെ ഗുഹപ്രദേശത്തെ
 അലസതമെന്യെ പ്രപന്നരായവർ
 പഴന്തുണികളാൽ പൊരിയച്ചെട്ടൊരു
 അഴകേറ്റം ചെറുശിശുവിൻ മുമ്പിലായ്
 കവിഴ്ന്നു വീഴുന്നു, കുനിക്കുന്നു തങ്ങൾ
 സവിനയം ശിരസ്സരീവഭക്തിയാൽ
 സ്തുതിക്കുന്നിതവർ, നമിക്കുന്നിതവർ
 പ്രതാപശാലിയോ ! ചെറിയോരീവൈതൽ !

പ്രസിദ്ധ മരുന്നുകൾ.

Malaria മലേറിയം.

ഈ കീഴ്തിപട്ട രോഗം മലമ്പനി, വിറപ്പനി, ശീതപ്പനി, ഒന്നാകാം പനി. മുറപ്പനി മുതലായ എല്ലാവിധ പനികളെ നോക്കുകയും, പ്ലീമോറം എന്ന വയറിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വീക്കത്തെ ഉത്തരവുണ്ടാക്കു സമ്പൂർണ്ണസുഖത്തെ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നതിന് ഇതു ഒരു പ്രസിദ്ധ രോഗമരുന്നെന്നു എല്ലാവരും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്നതാകുന്നു. വില 8 ഒൺസിൻ 1 ക. 8 ണ്; 1 ഡൗൻ 16 ക. 8 ണ്; 4 ഒൺസിൻ 14 ണ്; 1 ഡൗൻ 9 ക. 12 ണ്;

SYRUP SARSAMOGA. രക്തശുദ്ധീകര രോഗം.

ശരീരം മുഴുവനും ചൊരി, ചിരഞ്ജ, കരു, വ്രണം, വിഷം മുതലായ രക്തദുഷ്പ്രസ്ഥാവളങ്ങളാകുന്ന സ്വപിഡകളെയും ഗുണപ്പെടുത്തി, ശരീരത്തെ കാനിയം, ശോഭയുള്ള സ്വസ്ഥമായമാക്കുവാൻ ശക്തിയുള്ള ഒരു പ്രാണസ്നേഹിതനാണ് സിറപ് സർസംഗ. വില 8 ഒൺസിൻ 3 ക. 8 ണ്. ചെറിയ കുപ്പി 1 ക. 14 ണ്.

BABY TONE. ഗ്രാണിത്തരക.

ഗ്രാണി എന്ന ഭീനത്താലോ ചീറ്റുകോശകളാകട്ടെ കൊണ്ടോ ശരീരം മെലിഞ്ഞുപോയോ തോലോ മാത്രം ഉള്ള കുട്ടികളെ ബേബിടോൺ എന്ന രോഗപ്രായോഗത്തിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും, ഞരമ്പുകൾക്കും രക്തപലനവും ശക്തിയും വരുത്തി ദേഹം കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നവളായ ഉത്തമ മാതാവത്ര. വില 4 ഒൺസിൻ ക. 4 ണ്.

EAR OIL. ചെവി ചോരുന്നതിന്.

ചെവിയിൽ വേദനയുണ്ടായി ചെവിയിലോ, ചെവിയിൽനിന്നു ചലംവാങ്ങുക, നോറം പുറപ്പെടുക എന്നിങ്ങനെ പലതരമുള്ള ഭീനങ്ങളെയും ഇയർണയിൽ എന്ന ഏറ്റവും സുഖപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്നു. വില 3 ഒൺസിൻ 8 ണ്; 1 ഒൺസിൻ 14 ണ്.

SYRUP CARDUS. പിത്തഹരരോഗം.

മുറക്കമില്ലായ്മ, തലതിരിച്ചിൽ, പിത്തം കെട്ടിക്കൽ, കൈകാൽതളിച്ചു, ശരീരം ക

ഴയുക, മലമുത്രങ്ങളുടെ അക്രമം, ഞെരുക്കിറൽ ഇവയെല്ലാം ഗുണപ്പെടുത്തുന്ന പീഡകളെല്ലാം? എന്നാൽ ഈ സിറപ് കരളിന്റേതാണ് എന്നവയുടെ ഏല്ലാ കേടുകളെയും നിരക്കരിച്ച ശരീരത്തിന് പുഷ്പിയും ആരോഗ്യവും വളർപ്പിക്കുന്ന ഒരു മിത്രമാണെന്നതിൽ സംശയമില്ല. വില 8 ഒൺസിൻ 3 ക. 8 ണ്. ചെറിയ കുപ്പി 1 ക. 14 ണ്.

RINGWORM BALM. തപകരോഗത്തിന്.

ശരീരത്തിന്റെ നന്നാക്കലാക്കുവാനും ഗുണപ്പെടുത്തുന്ന പുഴുക്കടി, തഴുതണം, വരൾച്ച, ചൊരി, ചിരഞ്ജ, വ്രണം, മുണ്ടു എന്നിവയെ ക്ഷണത്തിൽ സുഖപ്പെടുത്തും. വില ഡൗൻ 1 ന് 5 ണ്; 1 ഡൗൻ 3 ക.

ചികിത്സസംബന്ധമായ പസുകം സജ്ജമായി ആവശ്യപ്പെടുക അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്. ഇതിനുപുറമെ ഹോമിയോപ്പതിയും ടിക്സമരുന്നുകളും ആവശ്യപ്പെടേണ്ട.

THE MALARIANA Co.

8 Hampankatta,
Mangalore S. K.

മി മലേറിയം കമ്പനി,

8 ഹംപങ്കട്ട,
മംഗലാപുരം.

പഞ്ചാംഗം.

മുദ്രം	ധനു - മകരം	ജനുവരി മുൻപു
മ	1	ത. ചൊ. വി. ന. ക. മേളിനോലാളം
മ	2	ബ. വി. മേളിനോ
മ	3	വ്യാ. വി. മേളിനോ
മ	4	വെ. വി. മേളിനോ
മ	5	ശ. വി. മേളിനോ
മ	6	ഞാ. വി. ന. ക. മേളിനോ
മ	7	തി. വി. മേളിനോ
മ	8	ചൊ. വി. മേളിനോ
മ	9	ബ. വി. മേളിനോ
മ	10	വ്യാ. വി. മേളിനോ
മ	11	വെ. വി. മേളിനോ
മ	12	ശ. വി. മേളിനോ
മ	13	ഞാ. വി. മേളിനോ
മ	14	തി. വി. മേളിനോ
മ	15	ചൊ. വി. മേളിനോ
മ	16	ബ. വി. മേളിനോ
മ	17	വ്യാ. വി. മേളിനോ
മ	18	വെ. വി. മേളിനോ
മ	19	ശ. വി. മേളിനോ
മ	20	ഞാ. വി. മേളിനോ
മ	21	തി. വി. മേളിനോ
മ	22	ചൊ. വി. മേളിനോ
മ	23	ബ. വി. മേളിനോ
മ	24	വ്യാ. വി. മേളിനോ
മ	25	വെ. വി. മേളിനോ
മ	26	ശ. വി. മേളിനോ
മ	27	ഞാ. വി. മേളിനോ
മ	28	തി. വി. മേളിനോ
മ	29	ചൊ. വി. മേളിനോ
മ	30	ബ. വി. മേളിനോ
മ	31	വ്യാ. വി. മേളിനോ

✠ എല്ലാവർക്കും കടമുള്ള ദിവസം